

Κουλτούρες Διάσωσης

Του Κρις Ιακωβίδη – μέρος δεύτερο

Αφού από μόνοι μας δεν είμαστε ικανοί να θεσπίσουμε νομοθεσία που να διέπει θέματα αφερεγγυότητας, είναι ζήτημα χρόνου για την Τρόικα να μας επιβάλει αυτή που μας έφερε. Από τον καιρό της εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, όχι μόνο δεν κάναμε τίποτα για να εκσυγχρονιστούμε, αλλά ακόμα και αυτή που μας άφησαν παρακαταθήκη οι Άγγλοι, όποτε προσπαθήσαμε να την τροποποιήσουμε (Περί Πτωχεύσεως Νόμο), τα κάναμε μούσκεμα.

Η νέα νομοθεσία εμπεριέχει εκσυγχρονισμένη κουλτούρα διάσωσης. Ελπίζω οι δικοί μας «τεχνοκράτες» να υπενθυμίσουν στους απεσταλμένους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ότι η κυπριακή κουλτούρα είναι φιλική προς τον πιστωτή και ως εκ τούτου θα πρέπει και η φιλοσοφία της νεόφερτης να είναι ανάλογη.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο μηχανισμός διάσωσης ενσωματώθηκε στη νομοθεσία του περί Αφερεγγυότητας Νόμου του 1986 και ενδυναμώθηκε από τον περί Επιχειρήσεων Νόμο του 2002. Ο διαχειριστής μπορεί να διοριστεί χωρίς υποβολή αίτησης στο δικαστήριο από, κάτοχο κυμαινόμενης επιβάρυνσης, την εταιρεία, τους συμβούλους ή ακόμα και από τους πιστωτές (γεγονός λιγότερο συνηθισμένο που προϋποθέτει αίτηση στο δικαστήριο). Ο διαχειριστής λειτουργεί ως αξιωματούχος διορισμένος από το δικαστήριο, αλλά και ως αντιπρόσωπος της εταιρείας. Δεν φέρει προσωπική ευθύνη για τις οποιεσδήποτε συμβάσεις συνάπτει εκ μέρους της εταιρείας και μπορεί να κάνει ο,τιδήποτε αναγκαίο ή πρόσφορο για τη διαχείριση των υποθέσεων, των εργασιών και/ή την περιουσία μιας εταιρείας.

Η διαχείριση είναι ανάλογη με τη διαδικασία του Κεφαλαίου 11 στις Ηνωμένες Πολιτείες, αν και υπάρχουν ορισμένες βασικές διαφορές που πηγάζουν κυρίως από το γεγονός ότι ο αγγλικός νόμος δεν περιλαμβάνει την έννοια του Χρεώστη υπό κατοχή («debtor in possession»). Ως εκ τούτου, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναδιοργάνωσης, ο διαχειριστής αποφασίζει για την εταιρεία και οι οποιεσδήποτε επιπρόσθετες απαιτήσεις ρευστότητας θα πρέπει, ως αποτέλεσμα, να καλυφθούν από τα κεφάλαια που παρέχουν οι υφιστάμενοι πιστωτές.

Το νέο καθεστώς διαχείρισης («administration») αντικαθιστά τον μηχανισμό διορισμού Παραλήπτη διαχειριστή που επέτρεπε στον κάτοχο κυμαινόμενης επιβάρυνσης να τον διορίσει.

Με βάση το νέο καθεστώς, του διορισμού προηγείται γραπτή ειδοποίηση 5 ημερών στον κάτοχο κυμαινόμενης επιβάρυνσης. Αυτό γίνεται ούτως ώστε να δίνεται η ευχέρεια στους εξασφαλισμένους πιστωτές, σε περίπτωση που το επιθυμούν, να διορίσουν διαχειριστή της επιλογής τους. Με την κοινοποίηση της ειδοποίησης, δεν μπορεί να εκτελεστεί ή να προχωρήσει η οποιαδήποτε διαδικασία εναντίον μιας εταιρείας, χωρίς την άδεια του Δικαστηρίου.

ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Η πτώχευση υπό το καθεστώς του Κεφαλαίου 11, παρέχει τη δυνατότητα κατοχής της περιουσίας, καθώς και διάφορους μηχανισμούς αναδόμησης. Επιτρέπεται η χρηματοδότηση και ο δανεισμός με ευνοϊκούς όρους, δίνοντας στους νέους δανειστές πρώτη προτεραιότητα

στα έσοδα της επιχείρησης. Οι Χρεώστες προστατεύονται επίσης από άλλες διαδικασίες, ενώπιον του Δικαστηρίου, μέσω της επιβολής αυτόματης αναστολής.

Καθόσον η αυτόματη αναστολή είναι σε ισχύ, αναστέλλονται οι πλείστες διαδικασίες που δυνατόν να εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου ή διακόπτονται, έως ότου το Δικαστήριο που επιδικάζει την πτώχευση εκδώσει απόφαση. Εάν τα επιχειρησιακά χρέη υπερβαίνουν τα περιουσιακά στοιχεία, η αναδόμηση μέσω πτώχευσης οδηγεί τους ιδιοκτήτες της εταιρείας στο χάσιμο των πάντων. Τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των ιδιοκτητών τερματίζονται και οι πιστωτές της εταιρείας παραλαμβάνουν την ιδιοκτησία της πρόσφατα αναδιοργανωμένης εταιρείας. Όλοι οι πιστωτές έχουν δικαίωμα να ακουστούν από το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο είναι το καθόλα αρμόδιο για να καθορίσει κατά πόσον το προτεινόμενο σχέδιο αναδιοργάνωσης συμμορφώνεται με την νομοθεσία.

Το Κεφάλαιο 11 προνοεί διαδικασία αναδιοργάνωσης, σε αντίθεση με τη διαδικασία εκκαθάρισης. Σε μια διαδικασία πτώχευσης, οι χρεώστες δυνατόν να «εμφανιστούν» μέσα σε μερικούς μήνες ή μετά από αρκετά χρόνια, ανάλογα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της πτώχευσης. Ο Κώδικας Πτώχευσης πραγματοποιεί αυτό τον στόχο μέσω της χρήσης ενός σχεδίου πτώχευσης. Με μερικές εξαιρέσεις, το σχέδιο μπορεί να προταθεί από οποιοδήποτε μέρος το οποίο έχει συμφέρον. Οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές καλούνται να τοποθετηθούν. Μόλις επιβεβαιωθεί, το σχέδιο μετατρέπεται σε δεσμευτικό και προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο τα κέρδη θα τύχουν διαχείρισης, καθώς επίσης και τον τρόπο με τον οποίο θα διεξάγονται οι επιχειρήσεις της εταιρείας καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου.

Οι Χρεώστες έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να προτείνουν σχέδιο αναδιοργάνωσης για μια χρονική περίοδο (στις πλείστες περιπτώσεις για 120 ημέρες). Μετά από την παρέλευση του χρόνου αυτού, οι πιστωτές μπορούν επίσης να προτείνουν σχέδια. Τα σχέδια, προκειμένου να εγκριθούν από το δικαστήριο πτώχευσης, πρέπει να ικανοποιούν διάφορα κριτήρια. Μεταξύ άλλων, οι πιστωτές πρέπει να υπερψηφίσουν το σχέδιο αναδιοργάνωσης. Σε περίπτωση μη έγκρισης του σχεδίου, το Δικαστήριο μπορεί να μετατρέψει την διαδικασία σε διαδικασία εκκαθάρισης, στο πλαίσιο του Κεφαλαίου 7.

ΚΥΠΡΟΣ

Η ισχύουσα νομοθεσία ευνοεί τον πιστωτή και, παρότι παρέχει την ευχέρεια διάσωσης, θεωρείται παρθένο έδαφος και δεν εμπεριέχει μηχανισμό αυτόματης αναστολής. Αυτό όμως δεν αποτρέπει έναν εμπειρογνώμονα από το να αιτηθεί αναστολής και να αναδομήσει πλήρως μια εταιρεία, προστρέχοντας στα πρότυπα της Αγγλίας και της Αμερικής για καθοδήγηση. Ο μηχανισμός για τις αναδιοργανώσεις βρίσκεται στο εδάφιο 198 και προνοεί πρόταση προς τους πιστωτές για Σχέδιο Διακανονισμού («ΣΔ»).

Ο κύριος στόχος μιας εθελοντικής ρύθμισης είναι η τοποθέτηση των πιστωτών σε μια ευνοϊκότερη θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν, σε περίπτωση που η εταιρεία εκκαθαριζόταν. Η πρόταση για ΣΔ γίνεται προς την εταιρεία και όχι από αυτήν και δεν μπορεί να εγκριθεί, εάν επηρεάζει τα δικαιώματα εξασφαλισμένου και/ή προνομιούχου πιστωτή.

Δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι οι κάτοχοι εξασφάλισης, συνήθως τράπεζες, έχουν το δικαίωμα διορισμού Παραλήπτη Διαχειριστή, έτσι προτού γίνουν οι οποιεσδήποτε ενέργειες να προηγηθεί συζήτηση μαζί τους, σε σχέση με τους όρους που θα εμπεριέχονται στη πρόταση για ΣΔ.

Πιστεύω ότι ένας έμπειρος επαγγελματίας μπορεί να αποτελέσει τον άξονα διάσωσης τόσο δημοσίων όσο και ιδιωτικών εταιρειών, νοουμένου ότι προηγουμένως έχει γίνει έγκαιρη διάγνωση της αναγκαιότητας κάποιου ΣΔ.

Ο Κρις Ιακωβίδης είναι Εγκεκριμένος Λογιστής, Αδειούχος Εκκαθαριστής/Διαχειριστής, μέλος της ομάδας της CRI Group www.crigroup.com.cy, Εταιρείας παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών που ειδικεύεται σε όλες τις πτυχές της Αφερεγγυότητας, Αποκατάστασης, Ανασυγκρότησης και Αναδιοργάνωσης.

